

ZONNESTEEK

Het onlangs gerenoveerde *Cap d'Antibes Beach Hotel* brengt de romantiek van zonovergoten vakantiedagen terug zonder daarbij haar vleugels te verbranden.

Tekst ISABELLE VANDER HEYDE

Roze moet in al haar schakeringen zowat de meest relevante kleur van het spectrum zijn, met ladingen die afhankelijk van tijd en cultuur alle kanten uit zijn gegaan. Nu eens de voorbehouden kleur voor antieke heersers, dan weer het vaandel van 8de-eeuwse macho's, om midden 20ste eeuw naar de meisjeskamer te verhuizen en nog een halve eeuw later het uithangbord van non-conforme denkers te worden. Geen van dit alles, of misschien

juist een cocktail ervan, in het Cap d'Antibes Beach hotel, waar de kleur als een rode draad door muren, huislinnen, parasols en pedalo's loopt. Een zachte tint, synoniem met sprankelende glazen rosé en de poëzie van een zonsondergang. Synoniem met Antibes zelf, zo verzekert een zongebruinde zestiger ons, want roze was reeds het lokale leitmotif toen hij hier vijftig jaar geleden als jong ventje in de branding speelde. Niets met Barbie te maken trouwens, een naam die je hier beter niet laat vallen. Anno 2024 vormt het een frivole toets die afsteekt tegen de sobere, harde lijnen van het hotel. Net als de woekerplanten in de tuin, ontworpen door Arnaud Casaus, die vrolijk rond beton en stucwerk heen dansen. Streng en zorgeloos tegelijk, een beschrijving die als geen ander opgaat voor dit bastion van goed gevoel. Want dat is het Beach Hotel ten voeten uit: zo'n plek die zelfs op foto de geur van zonnecrème en beignets oproept; een elegante rustoord waar je de tijd uit het oog verliest zonder te vervallen in schreeuwerige vakantieclichés.

Niemand lijkt ongevoelig voor de nostalgische charme die er hangt, ook Bernard Dubois niet. De Belgische architect renoveerde het iconische hotel in opdracht van Adresses Hotels, de groep achter onder meer La Ponche in Saint-Tropez en Hôtel des Académies et des Arts in Parijs. Hij besloot het bestaande gebouw volledig te strippen en liet een modernistisch ogend pareltje herrijzen uit de eenvoudige geometrische constructie die overbleef. Materialen en lijnen spelen verstoppertje met het zonlicht, een spel van licht en schaduw dient zich aan in de sobere wandelgangen en de lobby. Strakke lijnen en golvende details zorgen voor een Palm Springs gevoel, waar de typische casson vloeren en het alomtegenwoordige stucwerk alluderen naar Mediterrane vakantiehuisen. Donkerhouten

plafonds, gebrandschilderd glas, een goede dosis chroom en elegant, op maat gemaakt meubilair maken het plaatje compleet. Ruw en charmant. Utilitair, maar ook dromerig: de sobere mahoniehouten werktafels, banken en lounge stoelen nodigen uit om een krant uit te spreiden en die heerlijk traag te doorspitten, postkaarten vol te pennen of je aan een aquarel te wagen. Want inspiratie is er in overvloed: hoe sprekend ook, op één of andere manier gaat het interieur moeiteloos op in het omringende decor. De route langs het kleine schiereiland Antibes moet zowat de mooiste van de Franse Rivierra zijn en slingert via verlaten inhammen en pijnbomen richting Cap d'Antibes, waar het hotel zich pal tussen de plezierhaventjes Gallice en Crouton bevindt. De hele constructie is richting de glinsterende Middellandse Zee geïntendeerd, met een infinity pool en een strandje in ware Wes Anderson stijl. De drang om in het glanzende decor te duiken is onweerstaanbaar.

Er hangt onbezonnen glamour in de lucht, en dat is geen toeval want de eenvoudige vissershutjes die ooit op deze locatie stonden, groeiden in de jaren 1940 uit tot het iconische restaurant/nachtclub Les Pecheurs. Overdag een familiestrand, 's nachts een trekpleister waar Brigitte Bardot, Johnny Hallyday en Eddy Barclay de benen losschudden. Het restaurant zelf bestaat trouwens nog, ondertussen bekroond met Michelin ster, en serveert onder het alziende oog van chef Nicolas Rondelli het beste van de zee in een elegant maritiem decor. Bij strandbar/restaurant Baba zorgt rijzende ster Assaf Granit dan weer voor Midden-Oosterse fusion food en de neiging om nog voor 11 uur 's morgens een daiquiri te bestellen. Met roze parasolletje uiteraard. Na zo'n voormiddag ben je haast verplicht ergens verdwaald te raken. Dat kan in de weelderige tuin, waar je na enig dolen tussen wilde palmen en kleurrijke bloemen op twee romantische cabanons uitkomt: de outdoor spa. Yoga, pilates,

een creatieve kids club, elektrische fietsen, pedalo's en scooters staan eveneens ter beschikking van gasten uit de 35 oogstrelende kamers. Of maak daar maar 36 van, want in een bokaal op de balie van de lobby bevindt zich de meest opzienwekkende (mini) suite: permanent bewoond door lokaal icoon Beni Mousse, die het miniatuur decor regelmatig met zijn sluierslaaf kapot slaat. "Onze meest ontstuijende gast", klinkt het met uitgestreken gezicht van achter de geometrisch betegelde balie. Opnieuw dat speels-streng contrast. Het weze duidelijk: deze plek geeft groen licht voor al wie de Rivierra zonder etiket noch etiquette wil ervaren. Vive les vacances!

Foto's Giulio Ghirardi

Materialen EN
LIJNEN SPELEN
verstoppertje MET
HET ZONLICHT,
EEN SPEL VAN
licht EN SCHADUW.
[...] STRAKKE *lijnen*
EN GOLVENDE
details ZORGEN
VOOR EEN PALM
SPRINGS *gevoel*.

